

[Valbak.]

problemer omkring skifteholdsarbejdet bliver overvejet, men at de bliver overvejet i arbejdsrådet og i den større sammenhæng, det kan give.

Hvad angår de fremsatte specifikke ferieforslag, så har vi jo her i tinget i de senere år gentagne gange drøftet ferien, og vi kommer, som hr. Erling Dinesen var inde på det, til det igen snart, går vi da ud fra. Jeg kan henvise til, hvad jeg har sagt om problemet ved de tidligere drøftelser af det, og jeg vil henvise til, hvad der vil blive sagt i mere realistisk sammenhæng om det, og i øvrigt til, hvad arbejdsministeren sagde om dette spørgsmål.

Villy Christensen: Med hensyn til forbudet mod arbejde i tre skift vil jeg indrømme, at jeg har stor sympati for forslaget sigte og mål, men forslaget må udformes på en bedre måde, så det i højere grad tilgodeser det menneskelige hensyn både i sundhedsmæssig og i social henseende. Vi må se realistisk på tingenes tilstand; vi ved, hvilken vanskelig økonomisk situation landet står i, og vi ved samtidig, at hvis vi nedlægger forbud mod tre skift på virksomhederne, må der oprettes mange nye arbejdspladser for at opretholde den bestående produktion, som vi jo også helst skal have forøget. Vi ved, at oprettelse af nye arbejdspladser gennemsnitlig koster samfundet 150.000-200.000 kr. pr. arbejdsplads.

Derfor har jeg gået og overvejet, om man ikke i et udvalg kunne drøfte et ændringsforslag, som nærmest skulle gå ud på, at generelt må alt skifteholdsarbejde begrænses mest muligt, da det skaber forstyrrelse i den daglige leverytme, ligesom det kan være familieødelæggende og sundhedsnedbrydende. Det skulle også være sådan, at det til enhver tid må være på frivillig basis, om en person, der er enlig forsørger og har et eller flere børn under 18 år, vil arbejde på skiftehold. Denne frivillighed kunne umiddelbart for mig at se kun få konsekvenser i forhold til a-kasserne, idet det naturligvis må være

en forudsætning for ordningens gennemførelse, at en person, der vægrer sig ved at tage skifteholdsarbejde og som følge heraf bliver arbejdsløs, kan få udbetalt understøttelse. Skulle det af forskellige årsager være nødvendigt, at enlige forsørgere arbejder på skiftehold, da skulle det først kunne etableres, efter at der er draget omsorg for børnenes forsvarlige pleje. Hvor det af hensyn til almenvellet eller andre årsager er nødvendigt med arbejde i tre skift, skulle det først kunne etableres efter indhentet tilladelse fra den stedlige fabriksinspektør.

Arbejde i døgndrift eller kontinuerlig drift skulle kunne etableres uden fabriksinspektørens tilladelse, når der anvendes fireholdsskift og den normale ugentlige arbejdstid ikke overstiger 36 timer for den enkelte arbejder. Det vil jeg motivere med, at det giver den enkelte arbejder mulighed for at indtage de faste måltider nogenlunde regelmæssigt og giver langt mindre forskydninger i de normale sovetider, ligesom der heller ikke skabes så store forstyrrelser i fritiden. Jeg ved fra flere virksomheder, der kører med fire skift og 36 timer, at folkene er tilfredse med denne arbejdsform. Jeg må indrømme, jeg er selv ked af at gå tilbage til 6 dages ugen, men mange af de mennesker er virkelig tilfredse; de føler ikke dagen så lang, og produktionen går ikke ned, selv om de går ned på de 36 timer om ugen. Det er bevisligt, at de yder det samme som på de 8 timer.

Jeg tror, at tanken om at indføre 7 ugers ferie for folk, der udfører arbejde i tre skift, er velment, men jeg vil mene, at det bliver alt for vanskeligt at administrere. Spørgsmålet bliver: hvorfor ikke også de arbejdere, som står ved samlebandene og med meget monotont arbejde? Jeg vil tro, at de fuldt ud har lige så stort behov for en længere ferie. Men som sagt: jeg tror, vi må anse denne tanke for urealistisk og lade os nøje med de 4 ugers ferie i øjeblikket, som der er stillet krav om fra arbejdernes side. Lad os gøre ferien ens for alle. Skal der ændres noget for skifteholdsarbejderne, tror jeg, det